

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشندۀ مهربان

﴿۱﴾ يَا أَيُّهَا الْمُزَمِّلُ ﴿۲﴾ قُمِ الْيَلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۳﴾ نِصْفُهُ أَوْ أَنْقُصْ
مِنْهُ قَلِيلًا ﴿۴﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿۵﴾ إِنَّا سَنُلْقِي
عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

ای جامه به خود پیچیده. شب را جز اندکی، به پا خیز. نصف آن، یا اندکی از آن کم کن یا بر آن بیفزای و قرآن را با تائی و شمرده بخوان. همانا ما سخنی سنگین و گرانمایه بر توالقا خواهیم کرد.

نکته‌ها:

- «مُزَمِّل» به معنای پیچیدن جامه و پارچه به دور خویشتن است. بعضی مراد از آن را جامه نبوت دانسته و بعضی گفته‌اند: مراد آن است که رسالت با گوشه‌گیری و عزلت و انزوا سازگار نیست. بعضی گفته‌اند: مراد آن است که رسالت با استراحت سازگار نیست و باید قیام کنی.
- «ترتیل» به معنای آهسته و درست و بدون شتاب خواندن قرآن است.
- حضرت علی علیہ السلام فرمود: کلمات قرآن را به طور کامل آشکار کن و آن را مثل شعر نخوان و جداجدا و پراکنده نکن. با تلاوت آن دل‌های خود را به فزع و ادارید و هدفتان رسیدن به آخر سوره نباشد.^(۱)
- امام صادق علیہ السلام فرمود: ترتیل آن است که در تلاوت قرآن هرگاه به آیات بهشت رسیدید از

۱. کافی، ج ۲ ص ۶۱۴.

خداؤند بهشت بخواهید و هرگاه به آیات دوزخ رسیدید، به خداوند پناه ببرید. و در روایتی دیگر فرمود: ترتیل آن است که قرآن با صوتی زیبا خوانده شود.^(۱)

■ به گفته مرحوم طیب در تفسیر اطیب البیان، مراد از «قول ثقیل» اعلام خلافت و امامت حضرت علی بن ابیطالب علیہ السلام است که بر آن حضرت سخت بود و مراد از آن قرآن نیست، زیرا می‌فرماید: قرآن بخوان تا در آینده قول ثقیل را دریافت کنی. پس قرآن قبل از قول ثقیل بوده است.

■ قرآن، کلامی سنگین است به گونه‌ای که اگر بر کوه نازل شود، آن را قطعه قطعه می‌کند. «لو انزلنا هذا القرآن على جبلٍ لرأيته خاشعاً متصدعاً من خشية الله»^(۲) دریافت وحی و پیاده کردن قرآن در جامعه نیز کاری بس سنگین است. «إِنَّا سَنُلْقِ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا»

■ با این که حضرت موسی علیہ السلام مدت چهل شبانه روز برای مناجات با خداوند در کوه طور به سر برد، ولی خداوند، تنها از شب‌های آن نام برد: «ثلاثين ليلة»^(۳) شاید به خاطر آن که شب، با مناجات تناسب بیشتری دارد.

پیام‌ها:

- ۱- رهبر جامعه اسلامی باید از استراحت خود بکاهد. «يَا إِيَّاهَا الْمَزْمُلَ قَمُ اللَّيْلِ»
- ۲- شب، بهترین زمان برای عبادت است. «قَمُ اللَّيْلِ»
- ۳- نماز شب مورد تأکید الهی واقع شده است. «قَمُ اللَّيْلِ»
- ۴- عبادت شبانه بر پیامبر اکرم صلوات الله عليه وآله وسالم واجب بوده است. «قَمُ اللَّيْلِ» (چنانکه در جایی دیگر می‌فرماید: «فَتَهَجَّدَ بِهِ نَافِلَةً لَكَ»^(۴))
- ۵- برای پذیرش مسئولیت‌های سنگین، آمادگی روحی لازم است. «يَا إِيَّاهَا الْمَزْمُلَ قَمُ اللَّيْلِ... إِنَّا سَنُلْقِ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا»
- ۶- رهبران دینی، هم باید شبها برای عبادت خداوند قیام کنند: «قَمُ اللَّيْلِ...» و هم

۱. تفسیر نورالثقلین.

۲. حشر، ۲۱.

۳. اعراف، ۱۴۲.

۴. اسراء، ۸۲.

روزها برای بیدار کردن مردم. «قم فاندر»^(۱)

۷- مقدار شب زنده داری محدودیتی ندارد. (یک دوم، یک سوم یا دو سوم شب) برای انجام امور عبادی، مردم را در تنگنا قرار ندهیم، برای همه مردم و همه زمانها نمی‌توان یک نسخه نوشته و یک نوع دارو تجویز کرد.) «نصفه او انقصه... او زد علیه»

۸- برای آن که عبادت با نشاط همراه باشد، باید بخشی از شب را استراحت کرد.
«نصفه او انقص منه قليلاً او زد علیه»

۹- خواندن نماز و قرائت قرآن در شب بهترین وسیله برای ایجاد آمادگی روحی و کسب انرژی است. «قم الليل الا قليلاً... و رتل القرآن ترتيلًا»

۱۰- تلاوت قرآن آدابی دارد و ترتیل، اولین ادب آن است. «ورتل القرآن ترتيلًا»

۱۱- تلاوت هر بخش از قرآن، مقدمه‌ای برای بخش دیگر می‌شود. «ورتل القرآن... سنلق عليك قولًا ثقيلاً»

۱۲- در مدیریت، همیشه شرائط را یکسان نپندازید، رهبر باید از ابتدا کارهای سنگین را پیش بینی کند. «سنلق عليك قولًا ثقيلاً»

۶﴾ إِنَّ نَاسِيَةَ الَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۷﴾ إِنَّ لَكَ فِي الْنَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۸﴾ وَأَذْكُرِ أَسْمَ رَبِّكَ وَتَبَّلِّ إِلَيْهِ ثَبْتِيَالًا ۹﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخُذْهُ وَكِيلًا

همانا برخاستن در شب (برای عبادت) پایدارتر پایرجاتر و گفتار آن استوارتر است. همانا تو در روز حرکت و تلاشی طولانی داری (و کمتر به عبادت می‌رسی) و نام پروردگارت را یاد کن و تنها به سوی او منقطع شو. او که پروردگار مشرق و مغرب است، معبدی جز او نیست، پس او را وکیل خود ساز.

نکته‌ها:

- مراد از «ناشئه اللیل» «برخاستن از خواب» است، چنانکه در روایتی از امام باقر و امام صادق علیهم السلام می‌خوانیم: مراد از «ناشئه اللیل» قیام برای نماز شب است.^(۱)
- «وطأ» به معنای زیر پا گذاشتن و قدم نهادن بر چیزی است و در آیه به معنای قدم گذاشتن در راه عبادت است. امام صادق علیهم السلام در تفسیر «اشدّ و طأ» فرمود: منظور برخاستن از رختخواب است در حالی که جز خداوند را اراده نکرده باشد.^(۲)
- «تبّل» به معنای بریدن از هوای نفس و توجه کردن به خداوند است.
- امام باقر علیهم السلام فرمودند: مراد از «تبّل» بالا بردن دست ها در هنگام تکبیر نماز است، و امام صادق علیهم السلام فرمود: «تبّل»، حالت خضوع و خشوع به هنگام دعا در درگاه الهی است.^(۳)

نماز شب در روایات

پیامبر اکرم ﷺ فرمود: بهترین شما کسی است که کلامش نیکو باشد، گرسنگان را سیر کند و به هنگامی که مردم در خوابند، نماز شب بخوانند.^(۴)

آن حضرت سه بار به علی بن ابیطالب فرمود: بر تو باد به نماز شب. «علیک بصلة اللیل، علیک بصلة اللیل، علیک بصلة اللیل»^(۵)

امام صادق علیهم السلام فرمود: شرافت مؤمن به نماز شب است و در روایتی دیگر فرمود: زینت و افتخار مؤمن به خواندن نماز شب است.^(۶)

شخصی به حضرت علی علیهم السلام گفت: من از توفیق خواندن نماز شب محروم شده‌ام! امام علیهم السلام فرمود: «قَيَّدْتُكَ ذُنوبَكَ» گناهانت تو را بازداشته است.^(۷)

خداوند به حضرت موسی علیهم السلام خطاب کرد: ای موسی، دروغ می‌گوید کسی که خیال می‌کند مرا دوست دارد ولی هنگامی که شب فرا رسد، به جای گفتگو با من، به خواب می‌رود.^(۸)

- | | | |
|-------------------------------|------------------------------|-------------------------------|
| ۱. تفسیر مجتمع البیان. | ۲. کافی، ج ۳، ص ۴۴۶. | ۳. تفسیر نور الثقلین. |
| ۴. بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۲. | ۵. وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۶۸. | ۶. بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۰. |
| ۷. بحار الانوار، ج ۸۰، ص ۱۲۸. | ۸. اعلام الدین دیلمی، ص ۲۶۳. | |

پیامبر خدا ﷺ فرمود: دو رکعت نماز در دل شب، از دنیا و آنچه در آن است نزد من محبوب‌تر است.^(۱)

در روایات از نماز شب به عنوان عامل زیاد شدن رزق، ادای دین، رفع هم و غم و جلای چشم یاد شده است.^(۲)

براساس روایات، نماز شب، سبب بخشش گناهان روز می‌شود.^(۳)
همچنین، نماز شب، سبب سلامتی بدن و دریافت رحمت الهی شمرده شده است.^(۴)
خداآوند در قرآن پاداش بعضی از اعمال را بیان فرموده است ولی در مورد نماز شب می‌فرماید: هیچ کس نمی‌داند که خداوند چه چیزی برای او ذخیره کرده است: «فلا تعلم نفس ما اخفی هم...»^(۵)

پیام‌ها:

- ۱- در عبادت، عنصر زمان مؤثر است. «ناشئة الليل»
- ۲- بعضی از فیوضات و برکات، از شب نشأت و ریشه می‌گیرد. «ناشئة الليل»
- ۳- تاریکی شب، زمینه بهتری برای عبادت بی‌ریا و همراه با خضوع و خشوع فراهم می‌کند. «ناشئة الليل»
- ۴- عبادت شبانه تأثیر ماندگارتری در روح دارد. «أشدّ و طأً»
- ۵- نماز شب، عامل ثبات قدم و تقویت عقیده مؤمن می‌شود. «أشدّ و طأً واقوم قيلاً»
- ۶- حتیٰ پیامبر، به یاد خدا و نیایش با او محتاج است. «اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَ تَبَّلِّيْلَهِ»
- ۷- موفقیت در روز، نیازمند کسب قوت در نیایش‌های شبانه است. «قُمُّ الليل... ان لَكَ فِي النَّهَارِ سِبْحَانًا طَوِيلًا»
- ۸- ربوبیت خداوند اقتضا دارد که همواره به یاد او باشیم. «وَذَكْرُ اسْمِ رَبِّكَ»

۱. علل الشرایع، ص ۳۶۳. ۲. سفينة البحار، ج ۲، ص ۴۶.

۳. فروع کافی، ج ۳، ص ۳۶۶. ۴. بحار ج ۸۴، ص ۱۴۴.

۵. سجده، ۱۷.

- ۹- در دستیابی به کمالات، بالاترین درجه را مدد نظر قرار دهید. «تَبَّلِيلٌ إِلَيْهِ تَبَّلِيلٌ»
- ۱۰- عبادت شبانه و ذکر روزانه، مقدمه‌ای برای انقطاع کامل به سوی خداوند است. «تَبَّلِيلٌ إِلَيْهِ تَبَّلِيلٌ»
- ۱۱- ربویّت خداوند نسبت به مشرق و غرب، دلیل یکتایی او و لزوم توکل بر او است. «رَبُّ الْمَشْرُقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا»

۱۰﴿ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ ۱۱﴿ وَذَرْنِي وَأَلْمُكَحِّبِينَ أُولَى النِّعَمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا﴾ ۱۲﴿ إِنَّ لَدَيْنَا أَنَّكَالًا وَجَحِيمًا﴾ ۱۳﴿ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةً وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ ۱۴﴿ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا﴾

و بر آنچه می‌گویند صبر کن و به گونه‌ای نیکواز آنان کناره بگیر. و مرا با تکذیب کنندگان توانگر و خوشگذران واگذار و آنان را اندکی مهلت ده. همانا نزد ما است غلها و آتش برا فروخته. و غذایی گلوگیر و عذابی دردنگا. در روزی که زمین و کوهها به لرزه درآیند و کوهها به صورت پشت‌هایی از شن روان گردند.

نکته‌ها:

- «هَجَر» و «هِجْرَان» به معنای جدا شدن از دیگری و آن کناره‌گیری است. خواه جدا شدن با بدن باشد یا با قلب.
- «نَعَمَتْ» با کسر نون، به معنای چیزی است که خداوند به انسان داده و «نَعَمَتْ» با فتح نون، به معنای کامیابی و عیش و عشرت است.
- «أَنَّكَال» جمع «نِكَل» به معنای ناتوانی است و نکول کردن یعنی عاجز شدن از پرداخت دین و انجام کار. به غُل و زنجیری که انسان را از حرکت عاجز می‌کند، آنکال گفته می‌شود.
- در روایات آمده است که در دندان، حضرت علی علیہ السلام را بی طاقت کرد، حضرت فرمود:

خدایا این همه درد برای یک قطعه استخوان است پس عذاب آخرت چه خواهد بود؟ سپس این آیات را تلاوت فرمود: ^(۱) «انَّ لِدِيْنَا انْكَالًاٰ وَ جَحِيًّا وَ طَعَامًاٰ ذَا غَصَّةٍ وَ عَذَابًاٰ إِلَيْهِ»

- ▣ «کَثِيب» به معنای تل شن و «مَهِيل» به معنای شن روان است.
- ▣ اعراض و کناره‌گیری از مخالفان، به معنای متارکه دائمی و دست برداشتن از هدف نیست، بلکه نوعی تاکتیک موقت در مراحل تبلیغ است. چنانکه در سوره نساء می‌خوانیم:

«فَاعْرَضْ عَنْهُمْ وَ عَظِّمْهُمْ» ^(۲)

- ▣ تهدید در این آیه، ممکن است ناظر به شکست مشرکان در نبرد با مؤمنان باشد و یا عذاب الهی در آخرت. «ذَرْنِيْ وَ الْمَكْذُوبِينَ»

پیام‌ها:

- ۱- یاد خدا، بریدن از دیگران و توکل بر خدا، زمینه صبر در برابر ناملایمات است. «وَادْكُرْ... وَ تَبَيَّنْ... فَاتَّخِذْهُ وَ كِيلًاً وَاصِرْ»
- ۲- صبر و سعه صدر، از شرایط مهم رهبری است. «وَاصِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ»
- ۳- رهبر باید انتظار هر نوع زخم زبان و اتهامات ناروا را داشته باشد. «وَاصِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ»
- ۴- گاهی لازم است که رهبر جامعه اسلامی افراد یا گروه‌هایی را بایکوت کند و از آنها کناره بگیرد. «وَاهْجِرْهُمْ...»
- ۵- ابتدا باید صبر کرد و سپس کناره‌گیری نمود. صبر، مقدم بر هجر است. «وَاصِرْ... وَاهْجِرْ»
- ۶- کسی که خداوند را به عنوان وکیل خود برگزید، به راحتی می‌تواند از دیگران کناره‌گیری کند. «فَاتَّخِذْهُ وَ كِيلًاً... وَاهْجِرْهُمْ...»
- ۷- کنار زدن مخالفان، باید به شکلی زیبا و در شان رهبر جامعه اسلامی باشد. «هَجْرًاً جَمِيلًاً»

۱. تفسیر کنز الدقائق. ۲. نساء، ۶۳.

- ۸- کسی که خدا را وکیل گرفت، هر زه گویان را به خدا واگذار می‌کند. **﴿فَاتَّخِدُهُ وَكِيلًا... وَاهْجُرُوهُمْ وَذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ﴾**
- ۹- خداوند، پیامبرش را در برابر یاوه گویی‌های دشمن دلداری می‌دهد. **﴿ذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ﴾**
- ۱۰- آنچه انسان را به صبر و امید دارد و او را دلگرم می‌کند، حمایت بی دریغ الهی است. **﴿وَاصْبِرْ... ذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ﴾**
- ۱۱- معمولاً تکذیب کنندگان، از طبقه مرفه و خوشگذران بوده‌اند. **﴿وَالْمُكَذِّبِينَ اولى النّعْمَة﴾**
- ۱۲- اگر شما قادر به مقابله با صاحبان ثروت و قدرت نبودید، نگران نباشید، زیرا خداوند قادر به مقابله با آنان است. **﴿ذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ اولى النّعْمَة﴾**
- ۱۳- مهلت دادن به مخالفان، سنت الهی است. **﴿مَهْلِكُمْ﴾**
- ۱۴- دوره تکذیب حق و خوشگذرانی، مدت زیادی طول نمی‌کشد و فرصت آنان در دنیا اندک است. **﴿مَهْلِكُمْ قَلِيلًا﴾**
- ۱۵- اگر خداوند به کافران خوشگذران مهلت می‌دهد، نشانه رضایت او نیست بلکه مهلتی است تا قیامت فرا رسد. **﴿مَهْلِكُمْ... انْ لِدُنِّي انْكَالًا وَ جَحِيًّا﴾**
- ۱۶- کافران به کامیابی‌های زودگذر مغور نشوند زیرا که غل و زنجیر و آتش برافروخته و غذایی گلوگیر در پی دارد. **﴿اولى النّعْمَة... انْكَالًا وَ جَحِيًّا... ذَاغِصَة﴾**
- ۱۷- تبدیل رفاه دنیا به عذابی دردنگ، برای قدرتی که کوه را به شن تبدیل می‌کند، کاری آسان است. **﴿اولى النّعْمَة... طَعَامًا ذَا غَصَّةً... كَانَتِ الْجَبَالُ كَثِيرًا مَهْيَلًا﴾**
- ۱۸- تبدیل کوهها به شن‌های روان، بیانگر عظمت لرزش زمین و زلزله قیامت است. **﴿تَرْجُفُ الْأَرْضِ وَالْجَبَالِ وَكَانَتِ الْجَبَالُ كَثِيرًا مَهْيَلًا﴾**

﴿۱۵﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿۱۶﴾ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَهْذَا وَبِيَالًا

همانا ما رسولی را که گواه بر شمامست، به سوی شما فرستادیم، همان‌گونه که به سوی فرعون رسولی فرستادیم. اما فرعون، آن رسول را نافرمانی کرد و ما او را به کیفری وخیم گرفتیم.

نکته‌ها:

- «وبیل» به معنای وخیم و سنگین است.
- شهادت و گواهی، به معنای آن است که انسان با حواس خود چیزی را بشنود و یا ببیند، و بنا بر آیات قرآن کریم و روایات، پیامبر اکرم و اولیای معمصوم ﷺ بر تمام اعمال ما شاهدند.
- تکرار کلمه «رسول» در این آیات، بیانگر این نکته است که مخالفت با انبیا به خاطر مقام رسالت آنهاست، همان‌گونه که تکرار کلمه «فرعون»، تأکید بر آن است که در برابر قهر خداوند، بزرگ‌ترین قدرت نیز توان دفاع و مقابله را ندارد.
- در قرآن در دو آیه دیگر نیز از پیامبر اکرم ﷺ به عنوان شاهد نام برده شده است.^(۱)
- همه پیامران به سوی قومشان می‌عوثر شده‌اند، جز حضرت موسی که در همان آغاز، مأمور شد به دربار فرعون رود و او را دعوت کند. آری در جامعه‌ای که تحت حکومت یک حاکم ظالم است، مبارزه با طاغوت در رأس برنامه انبیاست. «ارسلنا الی فرعون»

پیام‌ها:

- ۱- پیامبر اکرم ﷺ بر امت خویش گواه است و نظارت کامل دارد. «رسولاً شاهداً علیکم»
- ۲- پیامبر اکرم ﷺ در دنیا شاهد بر اعمال است. «شاهداً علیکم» و در آخرت ادائی شهادت می‌کند. «جئنا بک علی هؤلاء شهیداً»^(۲)

۱. احزاب، ۴۵ و فتح، ۸. ۲. نساء، ۴۱.

- ۳- انجام رسالت، همراه با نظارت است. «رسولاً شاهداً»
- ۴- فلسفه بعثت انبیا در همه زمانها یکی است. «رسلنا الیکم... کما ارسلنا الى فرعون»
- ۵- تاریخ آینه عبرت است، از آن پند بگیرید. «کما ارسلنا الى فرعون فعصی... فاخذناه»
- ۶- در مبارزه با منکرات به سراغ سرچشمه بروید. «رسلنا الى فرعون»
- ۷- برای وعده و عیدهایی که به مردم می‌دهید، نمونه عملی ارائه کنید. (خداآوند که کافران مرّه را تهدید می‌کند، عاقبت فرعون را یادآوری می‌کند). «ذرني والملکّيin اوّل النّعمّة... فعصی فرعون الرّسول فاخذناه اخذًا و بیلاً»
- ۸- سرپیچی از فرمان رسول خدا، سبب گرفتاری می‌شود. «عصی فرعون الرّسول فاخذناه اخذًا و بیلاً»

﴿۱۷﴾ فَكَيْفَ نَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿۱۸﴾

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿۱۹﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ

شَاءَ أَتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا

پس اگر کفر ورزید، چگونه خود را از (عذاب) روزی که کودکان را پیر می‌کند مصون می‌دارید؟ آسمان به سبب (هول) آن روز می‌شکافد، آری وعده خداوند انجام شدنی است. همانا این آیات مایه تذکر است، پس هر کس می‌خواهد، راهی به سوی پروردگارش برگیرد.

نکته‌ها:

- «ولدان» جمع «ولید»، به معنای کودکی است که تازه متولد شده و «شیب» جمع «أشیب»، به معنای شخص پیر و سفید مو است. آیه ۱۷ را دو گونه می‌توان معنای کرد:
 - الف. سختی روز قیامت به اندازه‌ای است که کودک تازه متولد شده را پیر می‌کند.
 - ب. آن روز به اندازه‌ای طولانی است که کودک به پیری می‌رسد.
- کلمه «هذه» در «إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ...» می‌تواند به نافله شب که در اول سوره آمده است اشاره داشته باشد، همان‌گونه که در آیه ۲۹ سوره دهر، پس از دستور به سجده و تسبیح طولانی

شبانه می‌فرماید: «انّ هذه تذكرة فن شاء اتّخذ الی ریه سبیلاً» یعنی عبادت در دل شب راه خداوند است، هرکس می‌خواهد آن را بپیماید.

پیام‌ها:

- ۱- در قیامت، راه گریزی از دوزخ برای کفار وجود ندارد. «فكيف تتقون ان كفترم»
- ۲- صاحبان قدرت در دنیا، گرفتار عذاب سخت الهی شدند و نتوانستند از خود دفاع کنند، چه رسد به عذاب آخرت! «فكيف تتقون»
- ۳- غم و اندوه، تلخی‌ها، ناکامی‌ها و سختی‌ها، عامل پیری زودرس و سفیدشدن موی سر و صورت می‌گردد. «يوماً يجعل الولدان شيئاً»
- ۴- خطرات قیامت هم در انسان تأثیر می‌گذارد: «يجعل الولدان شيئاً»، هم در آسمان‌ها. «السماء منظر به»
- ۵- انسان، آزاد آفریده شده است. «فن شاء...»
- ۶- آگاهی یافتن از خطرات قیامت سبب تذکر است. «انّ هذه تذكرة»
- ۷- ربویت خداوند اقتضا می‌کند که راه او را انتخاب کنیم. «اتّخذ الی ریه سبیلاً»

﴿۲۰﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقْوُمُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيَ الْيَلِ وَنِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَائِفَةٌ مِّنَ الظِّلِّينَ مَعَكَ وَ أَنَّهُ يُقَدِّرُ الْيَلِ وَ الْنَّهَارَ عَلِمَ أَنَّ لَنْ تُحْصُوهُ قَنَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرُءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنَّ سَيُكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى وَ آخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ آخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرُءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ أَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَ مَا تُقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَ أَعْظَمَ أَجْرًا وَ أَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

همانا پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از کسانی که با تو هستند، نزدیک به دو سوم شب یا نصف آن یا یک سوم آن را به عبادت برمی‌خیزید و خداوند شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند. او می‌داند که شما نمی‌توانید به طور دقیق آن را احصا کنید. از این رو شما را بخشید (و حساب دقیق شب را از شما برداشت) پس آنچه می‌سیر است از قرآن بخوانید. خداوند می‌داند که برخی از شما بیمار خواهند شد و گروه دیگری به سفر می‌روند تا از فضل خدا (رزق) جویند و گروه دیگری در راه خدا به جهاد مشغولند (و از تلاوت قرآن باز می‌مانند) پس (اکنون که فرصت دارید) هرچه می‌توانید از قرآن بخوانید و نماز به پا دارید و زکات بدھید و به خداوند وام دهید، وامی نیکو (بدانید که) آنچه برای خود از پیش فرستید، آن را نزد خدا نیکوتر و با پاداشی بزرگتر خواهید یافت و از خداوند طلب آمرزش کنید که همانا خداوند آمرزنده مهربان است.

نکته‌ها:

- این آیه می‌فرماید: با انجام کارهای نیک همچون نماز شب و تلاوت قرآن و رسیدگی به محرومان، مغور نشوید که باز هم نیاز به استغفار دارید.
- این آیه، جامعیت اسلام را از اشک شبانه تا جهاد روزانه، از رابطه با خدا تا کمک به فقراء از تلاوت قرآن تا سفرهای تجاری و از انجام کارهای خیر همراه با استغفار نمایان می‌کند.
- در آیات قبل، فرمود: نصف یا ثلث و یا دو ثلث شب را به عبادت برخیزید. این آیه می‌فرماید: چون محاسبه این مقدار کار مشکلی است که از عهده شما برنمی‌آید، لذا خداوند آن را بر شما بخشدید و از این پس، هر مقدار که می‌توانید و برای شما مقدور است به عبادت برخیزید و نماز و قرآن بخوانید. خصوصاً هنگامی که بیمار هستید و یا در سفر به سرمی‌برید.
- امام رضا علیه السلام در تفسیر آیه «فَاقْرُؤَا مَا تَيْسِرَ مِنَ الْقُرْآنِ» از پیامبر اکرم ﷺ نقل می‌کند که آن حضرت فرمود: تا آنجا که خشوع و صفائی دل دارید، قرآن بخوانید.^(۱)

۱. تفسیر مجتمع البیان.

□ در این آیه، سفر به قصد تجارت با سفر به قصد جهاد در کنار هم آمده است، با آنکه اوی امری دنیوی است و دومی امری اخروی. براساس روایات، اگر تاجر در کارش خدا را مراعات کند و از کم فروشی و گران فروشی و احتکار و کلاهبرداری دوری کند، معیشت مردم را تامین کرده و همانند مجاهدی است که در میدان قدم می‌گذارد تا دشمن را از پای درآورده و امنیت جامعه را تضمین کند.^(۱)

□ گرچه تلاوت قرآن، از تکالیف واجب نیست، اما مورد سفارش بسیار است، تا آنجا که در یک آیه، دوبار فرمان آمده و مورد تاکید قرار گرفته است. «فَاقْرُئُوا مَا تَيْسِرَ مِنَ الْقُرْآنِ... فاقْرُئُوا...»^(۲)

□ احکام اسلام، هماهنگ با توان و امکانات انسان است و هیچگاه عسر و حرج به دنبال ندارد. چنانکه برای بیمار، تیم را به جای وضو قرار داده، نماز را در هر حالتی که می‌تواند بخواند، تکلیف کرده، روزه را از او برداشته و به جای آن کفارة قرار داده است. اکنون به برخی آیات که این ویژگی دستورات الهی را بیان می‌دارد، اشاره می‌کنیم:
«عِلْمَ أَن لَّنْ تَحْصُوهُ فِتَابُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ» خداوند دانست که شما توان احصا ندارید، پس بر شما آن را بخشید.

«فَاقْرُئُوا مَا تَيْسِرَ مِنَ الْقُرْآنِ» به مقدار میسر قرآن بخوانید.

«الآن خفف اللہ عنکم»^(۳) اکنون به شما تخفیف داد.

«أَعْدُوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ»^(۴) به مقداری که استطاعت دارید، عده و عده جمع کنید.

«لَلَّهُ عَلَى النَّاسِ حِجَّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْتَطَاعُ»^(۵) هرکس که توان و استطاعت دارد، باید حجّ بگذارد.

«لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا»^(۶) خداوند هیچ کسی را جز به اندازه توانش، تکلیف نمی‌کند.

«لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا أَتَاهَا»^(۷) خداوند هیچ کسی را جز به مقداری که به او عطا کرده،

۳. انفال، ۶۰.

۲. انفال، ۶۶.

۱. تفسیر در المنشور.

۶. طلاق، ۷.

۵. بقره، ۲۸۶.

۴. آل عمران، ۹۷.

تکلیف نمی‌کند.

﴿فَنَ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضاً أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعَدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخْرَ﴾^(۱) آن که بیمار است یا در سفر است، در رمضان روزه نگیرد و به زمانی دیگر موکول کند.
 ﴿وَ لَمْ تَجْدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا﴾^(۲) اگر آب نیافتید، تمیم کنید.
 ﴿يَرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾^(۳) خداوند برای شما آسانی خواسته است.
 ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حِرْجٌ وَ لَا عَلَى الْمَرِيضِ﴾^(۴) بر فرد نابینا و بیمار، تکلیف حضور در میدان جهاد نیست.

پیام‌ها:

- ۱- علم خداوند به حالات بندگان، بهترین انگیزه برای انجام کارهای نیک است.
 ﴿إِنَّ رَبِّكَ يَعْلَمُ إِنَّكُمْ قَوْمٌ﴾
- ۲- یکی از برکات عبادت شبانه آن است که تنها خداوند از آن آگاه است و از هرگونه ریا و تظاهر به دور است. ﴿إِنَّ رَبِّكَ يَعْلَمُ﴾
- ۳- پیامبر طبق دستور خداوند عمل می‌کند. در آیات قبل فرمود: «قُمُ اللَّيل... نصفه او انقضى... او زد...» در این آیه می‌فرماید: «تَقُومُ ادْنِي مِنْ ثَلْثَةِ اللَّيلِ وَ نَصْفَهُ وَ ثَلَثَةَ»
- ۴- خداوند در مقدار عبادت شبانه انسان را آزاد گذاشته است تا افراد بیشتری توفیق آن را بیابند و هر کس به مقدار توانایی‌اش از فیض آن بهره‌مند شود.
 ﴿ثَلَثَةِ اللَّيلِ وَ نَصْفَهُ وَ ثَلَثَةَ﴾
- ۵- سحرخیزی، سیره گروهی از اصحاب پیامبر بوده است. ﴿طَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾
- ۶- اقامه نماز وتلاوت قرآن از بهترین آداب شبزنده‌داری است. ﴿تَقُومُ فَاقِرُءُوا...﴾
- ۷- تکالیف الهی آسان است و انسان را به مشقت نمی‌اندازد. ﴿فَاقِرُءُوا مَا تَيَسَّرَ﴾

۱. بقره، ۱۸۴.

۲. نساء، ۴۳.

۳. بقره، ۱۸۵.

۴. فتح، ۱۷.

- ۸- ارتباط با قرآن و تلاوت آن در هر حال لازم است، حتی در بستر بیماری یا سفر و جهاد. «مرضى - يضربون في الأرض، يقاتلون... فاقرئوا» (اگر در فراز و نشیب‌ها تلاوت قرآن لازم است، در شرائط عادی به طریق اولی لازم خواهد بود.)
- ۹- کسب مال حلال، فضل الهی است. «يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ»
- ۱۰- امکانات زندگی، لطف و فضل الهی است، هرچند که با تلاش انسان به دست آید. «يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ»
- ۱۱- ذکر سفرهای تجاری و اقتصادی در کنار سفرهای جهادی و جنگ، نشانه اهمیّت تجارت از دیدگاه اسلام است. «آخرون يضربون في الأرض يبتغون من فضل الله و آخرون يقاتلون في سبيل الله»
- ۱۲- شیوه قرض دادن باید نیکو باشد. (با سرعت و خلوص و بی‌منّت پرداخت شود). «قرضاً حسناً»
- ۱۳- شب زنده داری، تلاوت قرآن، اقامه نماز، پرداخت زکات و قرض دادن به دیگران نمونه‌ای از کارهای خیر است. «ما تقدموا لأنفسكم من خير...»
- ۱۴- پیش از مرگ، کارهای خیر را برای خودتان ذخیره کنید، یا به دست خود و یا از طریق وصیّت. «تقدّموا»
- ۱۵- کارهای خیر ذخیره قیامت است. «و ما تقدموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله»
- ۱۶- کارهای خیر نزد خدا محفوظ است و هرگز از بین نمی‌رود. «تجدوه عند الله»
- ۱۷- پاداش‌های خداوند از هر نظر چند برابر است. «هو خيراً و اعظم اجرًا»
- ۱۸- هیچ کس نباید خود را از قصور و تقصیر به دور بداند، زیرا با انجام همه تکالیف، باز هم به استغفار نیاز داریم. «واستغفروا الله»
- ۱۹- خداوند، آمرزش اهل استغفار را تضمین کرده است. «واستغفروا الله... غفور رحيم»
- ۲۰- گذشت خداوند همراه با مهربانی است. «غفور رحيم»
«والحمد لله رب العالمين»